

Nacional

Rodant els castells de 8

La Colla Jove Xiquets de Valls i els Minyons de Terrassa s'apunten un doblot de vuit

Entrevista a Mercè Amor, de Diàlegs de Dona

“Treballem per una Barcelona integradora”

POLÍTICA A UN ANY DE LES MUNICIPALS

Tres anys d'equilibri de forces

RESULTATS • En les municipals del 2019 ERC va ser la llista més votada i JxCat va poder fer més alcaldies **CANVIS** • Les mocions de censura i els pactes no han alterat l'equilibri de poder **CALENDARI** • Els partits ja han posat en marxa la maquinària electoral, quan falta un any per les eleccions

Clara Ribas
BARCELONA

Les eleccions municipals del 26 de maig del 2019 van tenir un clar guanyador, tant en vots com en regidors. Esquerra Republicana va obtenir 822.207 vots i va registrar un augment significatiu respecte als 510.080 que havia obtingut l'any 2015. Va passar de 2.380 regidors a tenir-ne 3.114. Seguint els resultats basats en els vots, la segona força més votada va ser el PSC, que va aconseguir 768.478 suports. En regidors, però, els socialistes van obtenir 1.308 representants, mentre que JxCat-Junts va arribar als 2.798 regidors, amb 557.303 vots.

Van ser unes eleccions ajustades a moltes ciutats catalanes, i en tres de les quatre capitals ERC va empatar amb la segona força. A Lleida i a Tarragona es va igualar, amb 7 regidors, amb el PSC: els republicans es van imposar en vots a la Paeria i els socialistes ho van fer a la capital del Tarragonès. A Barcelona ERC va quedar empatada amb els comuns amb 10 representants.

Aquest equilibri ajustat va desembocar, al cap

Les xifres

947

municipis són els que hi ha en total a Catalunya. JxCat es va imposar en 370 i ERC, en 359, tot i tenir més vots

93%

dels alcaldes que ocupen el càrrec actualment va prendre possessió el 15 de juny de l'any 2019

28

anys d'alcaldia són els que porta Joan Carles Garcia a Tordera. Mayoral en complirà 18 a Granollers

d'unes setmanes, en composicions imprevistes als consistoris i a les diputacions. En molts casos, l'alcaldia no pertanyia a la força més votada, situació que va fer variar el nombre d'alcaldies d'un partit o un altre, respecte a les primeres previsions.

Junts per Catalunya va aconseguir seguir essent la força amb més alcaldies, amb 370, tot i que en va

perdre prop de 60 respecte al 2015. La seguia ERC, que va guanyar 100 alcaldies i en va tancar un total de 359. El PSC va perdre trenta alcaldies i es va quedar amb 89, però va conservar l'anomenat cinturó vermell amb els governs de l'Hospitalet de Llobregat –la segona ciutat més poblada–, Badalona –la quarta–, Sabadell –la cinquena–, Mataró –la vuitena– i Santa Coloma de Gramenet –novena–. La CUP va sumar tres alcaldies i en va aconseguir 19, i els comuns van mantenir les xifres del 2015, retenint la de Barcelona.

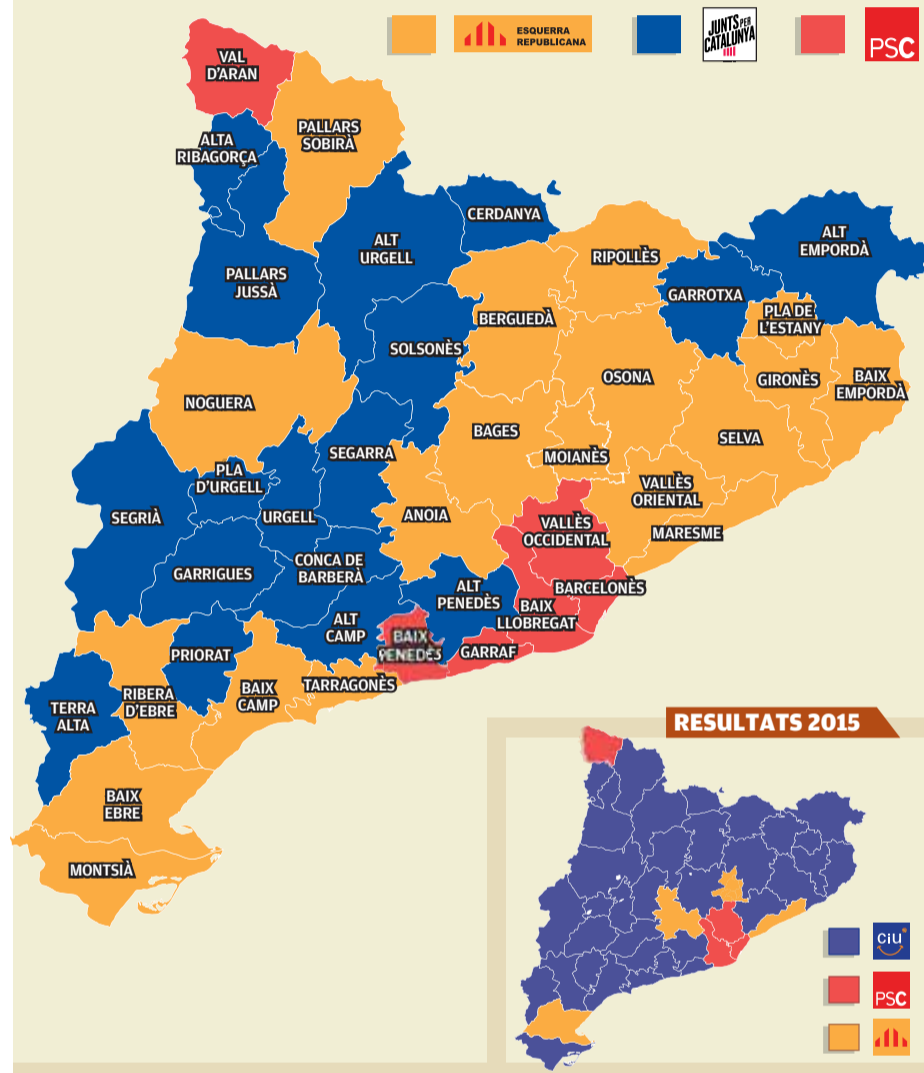
La capital catalana va protagonitzar un dels pactes més inesperats, ja que els republicans havien estat la força més votada, després d'un frec a frec entre Ernest Maragall i Ada Colau. El pacte d'aquesta darrera amb Manel Valls, de Cs, i amb el PSC va arrabassar el govern a ERC. El PP va aconseguir una alcaldia, a Pontons, i Ciutadans no en va tenir cap.

Canvis a les alcaldies

En aquests tres anys de mandat, més de 60 ajuntaments han canviat de mans per diferents motius, entre els quals hi ha

Resultats a Catalunya per comarques

RESULTATS 2019

Arriben noms destacats, marxen noms històrics

Quaranta-vuit anys de militància, trenta-cinc de regidor i divuit com a alcalde de Granollers, quinze dels quals amb majoria absoluta. Josep Mayoral, històric alcalde del PSC a la capital del Vallès Oriental, deixarà l'alcaldia de la ciutat vallesana. També ha anunciat la seva retirada l'al-

calde de Tordera i no es tornarà a presentar a la reelecció el 2023, quan complirà 28 anys d'alcaldia. Garcia es va estrenar a l'Ajuntament el 1991 com a cap de llista de CiU, llavors a l'oposició.

Entre els noms més coneguts que sí que seran a les llistes electorals hi ha l'excon-

seller de Salut i actual vicepresidenta primera del Parlament, Alba Vergés, que serà la candidata d'ERC a l'alcaldia d'Igualada. També ha estat confirmat per ERC com a cap de llista a Santa Coloma de Gramenet el líder dels republicans al Congrés dels Diputats, Gabriel Rufián.

mocions de censura, pactes d'alternança o per jubilacions, denúncies, motius de salut, defuncions, salut o falta de motivació. El primer any hi va haver una desena de canvis, el segon es va arribar a produir-se'n una cinquantena i la resta s'han succeït durant la primera meitat de l'any 2022. En total, un 6,9% dels 947 alcaldes catalans, és a dir, 65 batlles, no són els que van prendre possessió el

dia 15 de juny del 2019, data en què es van constituir la majoria dels ajuntaments.

Les mocions van alterar les forces, tot i que l'entrecruament de moviments va deixar un mapa similar. D'entre les mocions de censura més sonades destaca la de Badalona, població on hi ha hagut cinc investitures en sis anys. La darrera, el novembre del 2021, quan Xavier García

Albiol (PP) va perdre la vara d'alcaldia i la va recuperar el PSC amb els vots de l'oposició. La moció es va presentar arran de l'aparició de García Albiol en els papers de Pandora, vinculat a una societat a Belize. Rubén Guijarro es va convertir així en el quart alcalde en tres anys i mig. També hi ha hagut mocions a Altafulla, Montgat, Odena, Tiana, Biure, Piera, Roda de Ter, Cabra del Camp o

L'APUNT Anar tirant

Emili Bella

En condicions normals, el més probable seria que fins que no passessin les eleccions municipals, el maig de l'any que ve, no es pogués gaire res en la política catalana, però el 2023 és també el límit perquè se celebrin les eleccions espanyoles i, per tant, si no s'avancen, ens n'anem al 2024 perquè els partits reinterpretin el moment i decideixin algun gir de guió. D'esperar les elec-

cions espanyoles se'n diu, és clar, supeditació. Falta, doncs, almenys un any i mig d'aquest estat com d'anar tirant, amb posicions estratègiques inamovibles i pocs fruits. Vist que des del 2017 ha passat gairebé un lustre sense novetats, és difícil que els partits independentistes pactin una estratègia conjunta d'aquí al 2024. Abans pactaran uns Jocs per al 2030. Oh, wait...

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

A dalt, dos dels candidats més mediàtics: Alba Vergés, consellera de Salut durant la pandèmia, i Gabriel Rufián, portaveu d'ERC al Congrés. A baix, dos històrics que pleguen: Joan Carles García, amb 28 anys com a alcalde de Tordera, i Josep Mayoral, amb 18 a Granollers. ■ EPA

Tiana, on va tenir lloc també un procés rocambolesc marcat per un ball de regidors.

Les grans ciutats van quedar immunes als canvis provocats per mocions, tot i que a Lleida, a Miquel Pueyo (ERC), després de perdre una moció de confiança que ell mateix va presentar, hi va haver una temptativa del PSC de desbancar-lo que finalment no es va fer realitat per manca de suport.

Els canvis d'alcalde arran de pactes de govern van tenir lloc, entre altres municipis, a Manresa (de JxCat a ERC), Navàs (de la CUP a ERC), l'Albiol (de Sumem a ERC), la Selva del Camp (d'ERC al PSC), Alcarràs (de SA a Junts) i Sant Feliu de Codines (del PSC a Junts).

També es van produir relleus pactats a Roses, Santa Coloma de Farners i

la Seu d'Urgell (els tres, de Junts a ERC), Santa Coloma de Queralt i Sant Sadurní d'Anoia (d'ERC a Junts), Aiguamúrcia (d'ERC a En Comú Guanyem) i Llançà (del PSC a JxCat), entre altres llocs.

Canvis per pactes, mocions, salut, defuncions o falta de motivació

Aquest 2022 ERC ha rellevat En Comú Podem (ECP) a Sant Feliu de Llobregat. La mateixa operació que s'ha produït entre el PSC i ERC en les alcaldies de la Selva del Camp i Puigverd de Lleida.

Pel que fa a canvis provocats per altres motius, hi ha hagut el cas de Malgrat de Mar, on el socialista Joan Mercader va dimetir per sorpresa el novem-

bre del 2021 adduint motius personals, o el de Premià de Mar, on Miquel Àngel Méndez (JxCat-PDeCAT) va renunciar al càrrec que ocupava des del 2017 per "manca de motivació i il·lusió davant una situació terriblement complexa", va dir. Per la seva banda, l'alcalde de Bellver de Cerdanya, Francesc Xavier Porta, va comunicar l'abril passat que deixava l'alcaldia. Porta va dimitir per la polèmica per la construcció d'una masia d'un dels seus fills, també regidor.

L'alcalde de Salàs de Pallars, Francesc Borrell i Grau, va morir el novembre del 2021. Era batlle de la població del Pallars Jussà des del 2003 (CxS). Borrell era un dels polítics pirinencs amb més trajectòria municipal i havia estat regidor a l'Ajuntament des del 1991. ■

La socialista Núria Marín en el moment de prendre possessió a la Diputació de Barcelona ■ O. DURAN

Junts i ERC, d'acord i en contra a les diputacions

■ El pacte més inesperat, a la Diputació de Barcelona ■
Moció de censura al Consell Comarcal del Pallars Sobirà

Clara Ribas
BARCELONA

El juliol del 2019, la socialista Núria Marín, alcaldessa de l'Hospitalet de Llobregat, va ser escollida presidenta de la Diputació de Barcelona gràcies a un pacte inesperat que li concedia el suport de JxCat. Va aconseguir la majoria simple de la cambra, amb 23 vots en la segona votació, i va recuperar la presidència d'aquest òrgan per al PSC, vuit anys després que aquesta força l'ocupés. Tot i l'oferta del líder d'ERC, Pere Aragonès, a JxCat perquè aquest grup formés part del govern de l'ens amb ERC, els juntaires van mantenir el pacte amb els socialistes. Al ple, Junts no va presentar candidatura, fet que va evidenciar la seva posició des del primer moment.

Curiosament, les tensions entre les dues forces independentistes no van contaminar la resta de diputacions. A Girona,

La xifra

3

de quatre diputacions van tenir un president gràcies al pacte entre ERC i Junts, que es va trencar a Barcelona

La xifra

40

anys portava CiU (actual PDeCAT) governant la Diputació de Tarragona, que va obtenir ERC gràcies a JuntsxCat

Junts i ERC van formalitzar el pacte de govern a la Diputació en un acord que preveia la presidència per a Junts, amb Miquel Noguer al capdavant. A Tarragona, la reusenca Noemí Llauredó (ERC) va aconseguir la presidència després d'un "pacte de

país" entre els republicans i JxCat. Trencava així quaranta anys de govern de CiU (ara PDeCAT). El mateix pacte es va mantenir a Lleida, on el republicà Joan Talarn va ser escollit president de la corporació provincial gràcies a l'acord d'ERC i Junts per Catalunya-Lleida.

Pel que fa als consells comarcals, el xoc més sonat es va produir al Pallars Sobirà, on Carles Isús va recuperar la presidència de l'ens, després de la moció de censura per apartar Gerard Sabarich, de JxCat. En altres consells hi va haver moviments però no van arribar a provocar canvis de forces. Al Consell Comarcal de la Conca, ERC va denunciar que l'alcalde de Montblanc havia fer moviments per provocar una moció. Al Consell Comarcal del Solsonès es van anar succeint els presidents accidentals, fins que Sara Alarcón va tornar després d'un temps de baixa. ■

POLÍTICA A UN ANY DE LES MUNICIPALS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Montserrat Candini** Alcaldessa de Calella del 2011 al 2022

“A mi els reptes sempre m’han estimulat”

VALORS • “Qui només vegi poder en la política s’equivoca i mai no serà un bon servidor públic”**QUALITATS** • “Una alcaldessa ha de tenir empatia, saber escoltar i no generar falses expectatives”**Teresa Márquez**
CALELLA

Alcaldessa durant els darrers onze anys, també ha estat diputada al Parlament i senadora, primer per CiU i ara pel PDeCAT. Montserrat Candini (Barcelona, 1957) va anunciar fa mesos que no aspiraria a un quart mandat, però ha hagut d’avançar el comiat per recuperar-se d’un càncer.

Diu que abandona la política municipal però que la política no la deixarà mai.

Crec que la política, si l’has viscut com ho he fet jo d’una manera apassionant, no la pots deixar mai de banda. El concepte de servir la ciutadania el tinc molt arrelat. He estat una persona afortunada i privilegiada perquè en la meua trajectòria se m’han donat oportunitats de

major responsabilitat i de formar-me en el servei públic.

Què li ha ensenyat l’alcaldia que no li hagi pogut proporcionar una altra responsabilitat?

A mi m’ha ensenyat la veritable ànima de les persones. L’esforç quotidià i col·lectiu que fa que una ciutat funcioni, només ho pots viure en l’àmbit municipal.

El desprestigi de la política entre la ciutadania és un fet. Aquesta etiqueta també s’aplica als ajuntaments?

Vivim en un ambient enrarit, també en la política local, on per guanyar o, sobretot, per enfonsar l’adversari tot s’hi val. Cada cop més, quan algú agafa un repte públic ho fa més per obtenir poder que no pas per assumir un compromís. I entre el poder i la responsabilitat hi ha tot un món. Qui només vegi poder en la política mai serà un

Montserrat Candini, fotografiada aquesta setmana ■ JUANMA RAMOS

bon servidor públic.

Els mandats s’han de limitar?

Haurien de ser de cinc anys i limitats a dos mandats. Crec que

en deu anys un alcalde o una alcaldessa pot haver desenvolupat bona part del programa.

El model turístic de Calella ha

quedat obsolet?

Amb dos milions de pernoctacions anuals abans de la pandèmia, jo no el definiria com a obsolet. Calella és un referent turístic. Som molt més que una ciutat de sol i platja, perquè som capaços d’afegir-hi valor a través de propostes artístiques, culturals i esportives.

Li ha passat mai pel cap tirar la tovallola?

No, mai. He deixat el càrrec ara per motius de salut. Però, de fet, a mi els reptes, i encara més els reptes difícils, sempre m’han estimulat.

Quines qualitats ha de tenir una bona alcaldessa?

Empatia, saber escoltar i no generar falses expectatives. La pedagogia és bàsica per explicar, sobretot, que no tot allò que se’t demana es podrà fer.

Tothom hauria de passar per l’Ajuntament abans de criticar la feina que s’hi fa?

Ho he defensat sempre! I també crec que abans de ser parlamentari s’hauria d’haver fet política municipal, perquè segur que pots servir millor el teu país si abans has servit bé la teua ciutat. Amb un marc mental de construcció i d’ajuda hi hauria moltes menys baralles i moltes menys propostes sense sentit que només es fan per accontentar els fidels però que se sap del cert que no es podran fer. ■

Maria Teresa Ferrés Cap de llista de Tots per l’Empordà a Palamós

“La política està molt mancada de valors”

IL·LUSIÓ • “Recullo una il·lusió per fer una alternativa que sigui sòlida i engresqui” **LLIURE** • “No tenim cap disciplina de partit i sumen esforços”**Joan Trillas**
PALAMÓS

Maria Teresa Ferrés va ser dotze anys alcaldessa de Palamós pel PSC, fins al 2015. Ara, torna a la primera línia com a cap de llista al municipi per Tots per l’Empordà.

Què li ha fet fer el pas per tornar a la vida política activa?
Qui ha estat en política, i ho ha

sentit, té una flama que no es perd. Quan algú et ve a buscar, com ha estat el cas, i dona vida a aquesta flama i l’alimenta, fa que t’il·lusionis de nou. I també que hi hagi gent disposada a acompanyar-me, perquè saben com vam treballar. I això és molt d’agrair.

Quin va ser el procés?

Primer, parlar amb la família i, després, amb gent diversa. De tot això, recullo una il·lusió per

una alternativa que sigui sòlida i engresqui a Palamós.

Una alternativa als partits més tradicionals?

Totalment. Penso que la política està molt mancada de valors. Tots per l’Empordà promou candidatures en què la gestió municipal és l’objectiu principal. A partir d’aquí, et dona la independència de treballar allò, el teu programa, que consideres que és el millor. No hi ha cap

Maria Teresa Ferrés, divendres, a Palamós ■ JOAN TRILLAS

disciplina de partit; sumem esforços i aprofitem una estructura. Penso que Tot per l’Empordà al Baix Empordà, que aviat i per pacte tindrà l’alcaldia a Palafrugell, ja ha demostrat que és una opció de govern prou sòlida.

Per molt pocs vots va perdre l’alcaldia. Com es va sentir i què li va comportar?

Vam perdre contra pronòstic i va ser un cop molt dur. No ens ho esperàvem. Va ser arran d’unes circumstàncies de país, errors que vam cometre i el desgast després de tres mandats. Però va representar una oportunitat. Amb la perspectiva que dona el temps, gairebé dono les gràcies de poder, amb cinquanta anys, haver pogut repensar la meua vida i aturar-me després de tants anys. No te n’adones, perquè estàs dins una inèrcia, de 7 dies a la setmana, 24 hores al dia. ■

POLÍTICA A UN ANY DE LES MUNICIPALS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC accelera el pas i ja ha triat 85 caps de llista

▣ Vol millorar les xifres del 2019 i posarà la banya a l'àrea metropolitana ▣ Ha començat pels municipis més grans

Òscar Palau
BARCELONA

No és que la maquinària d'ERC per preparar les municipals de l'any vinent s'hagi posat en marxa ara, perquè s'hi treballa tot el mandat, segons afirmen els seus responsables, però ha accelerat la marxa d'unes setmanes ençà. Els republicans ja han escollit fins a 85 candidats per al 2023, sobretot als municipis més grans de 10.000 habitants, entre els quals destaca el paer de Lleida, Miquel Pueyo. També repetiran candidatura l'alcalde de Tarragona, Pau Ricomà; el de Manresa, Marc Aloy, o la de Sant Cugat, Mireia Ingla, mentre ja han estat triats per tor-

nar-ho a intentar el gironí Quim Ayats o el tortosí Xavier Faura. Ernest Maragall amb tota probabilitat serà proclamat dissabte vinent en un acte a la plaça d'Espanya de Barcelona.

Els republicans també han anunciat altres nous caps de llista, com l'exconsellera Alba Vergés a Igualada, i segueixen treballant en opcions renovades com la de Gabriel Rufián a Santa Coloma de Gramenet, per bé que "si s'hi avança serà més endavant", asseguren fonts de l'organització. El partit ja ha iniciat, prosseguirà ara i potenciarà encara més a partir de la tardor tot d'actes de presentació arreu del país per potenciar els seus candidats locals, com

el que la setmana passada es va fer a Tàrrrega i els que aquesta estan previstos a Blanes o a Vilafranca, on estrenen candidat. Bona prova de la importància que ERC dona a la cita municipal és que procuren que els caps de llista siguin apadrinats per primeres espases, com el líder, Oriol Junqueras —que s'ha implicat molt a trepitjar territori des que va sortir de la presó, fa 11 mesos—, o el president de la Generalitat, Pere Aragonès, mentre la secretària general, Marta Rovira, també hi treballa activament des de l'exili suís. En municipis més petits "el ritme és un altre", admeten les fonts consultades, i allà els alcaldables s'hi aniran anun-

El candidat a Girona, Quim Ayats, va ser presentat el dia 14, apadrinat per Aragonès ■ L.R.

ciant entre el setembre i el febrer, sempre votats per l'assemblea local, que igualment després haurà de donar el vistiplau al conjunt de la llista, treballada per comissions electorals específiques.

El partit, que repetirà la marca paraigua d'Acord Municipal (AM) —i fins i tot avança que la vol potenciar amb incorporacions de més persones i col·lectius d'esquerra—, va presentar 802 llistes el 2019 i va obtenir 3.114 regidors i fins a 360 alcaldies. Tot i que són conscients que cada cop serà més difícil, són optimistes i l'objectiu ara

és no sols mantenir, sinó tornar a superar cadascuna d'aquestes xifres, amb especial èmfasi a l'àrea metropolitana, on ja van tenir una gran creixuda en les últimes dues conteses que confien continuar, fins al punt que en algunes ciutats ja hi esperen una dura pugna amb el PSC.

En paral·lel, a més, ERC vol fer passes cap a la igualtat. Si el 2019 el 29% dels alcaldables van ser dones, entre els 85 ja anunciats ara la xifra puja al 42%, i confien que es pugui mantenir al final del procés. A més, prioritzaran les llistes amb persones d'origen

divers, per reflectir la realitat catalana actual.

Els republicans van celebrar una convenció municipalista el 7 de maig a Reus —la primera presencial des del 2019— on van donar als càrrecs locals un seguit de claus per fer una campanya que volen més propera que mai, i encara faran un darrer gran conclave al febrer per acabar de preparar la cita. ERC també veu els comicis bàsics en clau de país, ja que creuen que des del poder local és més fàcil que el discurs independentista arribi a molts sectors que d'altra manera hi serien impermeables. ■

La CUP dubta si continuar amb la marca Amunt

▣ Assemblees locals han començat a votar candidats i es treballa en el programa polític

Ò. Palau
BARCELONA

La CUP va engegar la maquinària preelectoral en el congrés municipalista del 12 de març a Tarragona, en forma de debats territorials en què ha començat a construir la proposta política per al 2023 a partir de tres idees clau: sobi-

ranies, comunitat i conflicte. El document es vol aprovar en el consell polític del juliol, si bé la confecció de candidatures ja s'ha iniciat des de l'autonomia local, i a mesura que s'aprovin en assemblees obertes s'aniran anunciant alcaldables, com a Figueres amb Xavier Colomer i Júlia Bardera. Els estatuts preveuen que els càrrecs locals puguin repetir un segon mandat.

El principal debat ara és si la CUP continua amb el paraigua electoral Amunt

del 2019, que aplegava llistes heterogènies fruit de tot tipus de pactes locals. "Estem debatent si ho mantenim perquè es podria canviar; té connotacions jurídiques que ho compliquen i encara no hem arribat a cap conclusió", diuen fonts consultades. Després que el 2019 la formació obtingués 337 regidors i s'integrés en 43 governs municipals, el fet que es vingui d'un fort desgast per la pandèmia i el refredament del procés sobiranista fan que la CUP afronti la cita del 2023 com una oportunitat de "reengrescar" la ciutadania, amb l'objectiu de repetir pel cap baix les candidatures de fa tres anys i consolidar el govern allà on el tenen. Recuperar pes a l'àrea metropolitana serà un altre gran repte. ■

Acord amb Podem per refer la trencadissa del 2019

▣ El tercer mandat de Colau és el repte, però també més presència arreu del país

J.A.
BARCELONA

L'experiència del 2019, amb una disgregació del vot de les anomenades esquerres tradicionals que no van confluïr en una candidatura comuna com s'havia fet el 2015, ha portat Catalunya en Comú i Podem a apuntalar l'acord i l'aliança electoral també a les municipals de l'any que ve. L'objectiu és

evitar la disgregació del vot i imatges com les que es van veure a Terrassa, l'exemple més sagnant dels mals resultats del 2019, on l'espai va passar a no tenir cap representació al consistori després d'haver aconseguit fins a sis regidors el 2015. El gran repte, però, és mantenir el govern a la capital catalana, i per aquest motiu Ada Colau va acceptar la setmana passada tornar a encapçalar la llista, per "consolidar el projecte", fent cas de la demanda de les bases, que van donar llum verda a saltar-se, adduint "motius extraordinaris", la limitació

de dos mandats que fixa el codi ètic de la formació. Colau, que en les darreres eleccions va accedir a l'alcaldia gràcies al suport de Manuel Valls, promourà l'aliança amb ERC i el PSC.

La coalició de Podem i els comuns s'ha anat presentant formalment a diversos municipis sense concretar encara els noms de les llistes i els processos d'elecció, i preveu candidatures en més de 200 municipis. Algunes es comencen a tancar aquests dies, com la de Rubí avui, que en principi validarà el lideratge d'Andrés Medrano (Podem).

POLÍTICA A UN ANY DE LES MUNICIPALS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTATjunts **JUNTS**

Primera prova de foc municipal com a partit i sense Puigdemont al capdavant

■ L'acord entre Borràs i Turull ha evitat traslladar l'enfrontament a escala local ■ Avui es dirimeix al jutjat el futur de la marca Junts per Catalunya a instàncies del PDeCAT

Emili Bella
BARCELONA

Encara que no ho sembli, les eleccions del 2023 seran la primera vegada que Junts per Catalunya es presentarà com a partit polític a unes municipals. Fa tres anys ho va fer amb aquesta marca, però en una coalició liderada pel Partit Demòcrata, que aquest cop renuncia a presentar-se com a tal i dona llibertat als seus electes perquè triïn el paraigua que més els convingui. Junts aspira a superar aquelles 770 candidatures locals del 2019.

Seràn també les primeres eleccions sense Carles Puigdemont com a president de Junts. L'armistici segellat entre les famílies polítiques que representen Laura Borràs i Jordi Turull ha arribat just a temps per evitar un enfrontament que s'hauria traduït en una proliferació de primàries entre borrasistes i turullistes a escala municipal. Setmana rere setmana es van desencallant candidatures a les principals ciutats del país, com per exemple Terrassa, on la cap de llista serà Meritxell Lluís després d'un acord amb Montserrat Caupena, que anirà de número 2 i a qui Borràs ha fitxat per a la nova executiva. Dijous es va tancar, per exemple, la candidatura de Roses, on Sílvia Ripoll, que es disputava el primer lloc amb Marc Danés, serà la cap de cartell. Dissabte la pròxima executiva de Junts es feia una foto de família a Sant Climent de Llobregat per recórrer el partit: "No mirem d'on venim, sinó cap on volem anar."

Alguns alcaldes històrics d'aquest espai —en sentit ampli— pleguen. És el cas de Carles Pellicer a

Laura Borràs i Jordi Turull, dissabte, presentant la candidatura a la pròxima executiva ■ ACN

Reus, Pere Regull a Vilafranca del Penedès i Montserrat Candini a Calella. Segons els estatuts, hi ha de temps fins al final d'octubre per resoldre les primàries arreu del país. El partit està estudiant quina marca electoral utilitzarà per computar els vots —així com Amunt sumava amb la CUP o Acord Municipal amb ERC—, ja que hi ha candidatures que potser no es diran *Junts per*, però els sufragis que rebin aniran a la saca de la formació de Puig-

demont. En aquest sentit, la resolució del judici per la sigla Junts per Catalunya, amb qui la formació s'enfronta amb el Partit Demòcrata (PDeCAT) als tribunals, no hauria d'afectar les municipals. La vista, ajornada diverses vegades, tindrà lloc finalment avui al matí.

Mentrestant, Centrem, el nou partit de l'exsecretària general del PDeCAT Àngels Chacón, malda per arrossegar el màxim nombre d'electes del PDeCAT cap al seu

projecte, però està trobant resistències inesperades: grups d'alcaldes que creen el seu propi partit regional o batlles que es presenten per lliure.

A la capital, Junts s'ha trobat amb l'adeu sobrevingut d'un dels pesos pesants del partit en els últims anys, Elsa Artadi, i haurà de buscar-li un recanvi d'urgència en un moment en què Ada Colau ja ha fet el pas d'anunciar que es vol presentar per tercera vegada a les eleccions. ■

INDEPENDENTS

Carles Motas és l'alcalde de Sant Feliu de Guíxols i diputat a la Diputació de Girona pels independents Tots per l'Empordà ■ E. AGULLÓ

Proliferen les candidatures regionals

■ Alcaldes del Penedès, Lleida o l'Empordà s'organitzen per formar i aglutinar llistes independents

Redacció
BARCELONA

Grups d'alcaldes de diversos territoris s'estan organitzant per concórrer a les eleccions municipals de l'any vinent amb una marca pròpia, independent dels grans partits i amb vocació local o regional. És el cas d'Impulsem el Penedès, amb una trentena de batlles provinents de l'antic espai convergent i independents d'aquesta vegueria. També s'està forjant a Ponent una aliança d'alcaldes de l'òrbita del Partit Demòcrata que d'entrada no volen prendre partit en la pugna entre Junts per Catalunya i Centrem.

D'altra banda, al nord existeix l'experiència de la coalició de candidatures independents Tots per l'Empordà a les dues comarques empordan-

ses. El 2019 va obtenir representació en una dotzena de municipis.

Les candidatures estrictament independents, si no s'acaben aliant amb cap partit nacional, tenen més dificultats per vehicular els problemes estrictament locals en l'àmbit parlamentari o al Congrés dels Diputats. Tanmateix, poden obtenir prou força per ser presents i decisives en consells comarcals i diputacions. En tots els casos comparteixen la prioritat per resoldre els problemes locals i donar veu al territori per sobre de les dinàmiques de la política d'àmbit nacional. Experiències similars estan proliferant arreu de l'Estat en comicis autonòmics i al Congrés, amb Terol Existeix com a pioner en l'obtenció de representació a la cambra baixa. ■

POLÍTICA A UN ANY DE LES MUNICIPALS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PSC PSC

Créixer a l'interior i recuperar Tarragona, Lleida i Terrassa

■ Han obert el procés per elegir candidats, que es farà en tres etapes fins al febrer, i ja es coneixen noms com Viñuales, Larrosa i Martín ■ Tindran llistes a tots els municipis de més de 1.000 habitants

Jordi Alemany
BARCELONA

“Més llistes, més riques i més competitives”, amb l'objectiu de consolidar la recuperació que van començar a experimentar el 2019 al cinturó metropolità, però sobretot per tenir més presència a l'interior del país. El principal repte, deixant de banda el de la capital catalana, on tot fa pensar que repetirà Jaume Collboni de candidat, se centrarà també en tres municipis clau i significatius que van perdre en els darrers comicis: Tarragona, Lleida i Terrassa, però també Reus, on van tenir l'alcaldia des del 1979 fins al 2011. Així ho resumia el secretari de Política Municipal, Joaquín Fernández, per explicar els principals eixos en els quals la formació, conjuntament amb l'àrea d'Organització i Acció Electoral, que coor-

El primer secretari del PSC, Salvador Illa, amb el candidat a Tarragona, Rubén Viñuales, dissabte ■ PSC

dina Lluïsa Moret, treballa des de fa mesos.

Els socialistes es defineixen com un “partit municipalista” i buscaran acords tan amplis com sigui possible, i amb tot-

hom, perquè consideren que les dinàmiques locals no són les mateixes que les nacionals. Fernández explica que actualment ja han posat en pràctica acords des de la CUP, pas-

sant per Junts i el PDeCAT –l'exemple de la Diputació–, ERC, els comuns, Cs i, fins i tot, el PP.

El procés que ha obert per definir el candidat es divideix en tres etapes. En

una primera fase, que acabarà al juliol, es definiran els caps de llista als indrets on no tenen presència o estan a l'oposició, entre els quals hi haurà aquests quatre municipis que vo-

len recuperar. De fet, a Rubén Viñuales, que va ser portaveu i exregidor de Cs, el van escollir dissabte en l'assemblea de Tarragona per desbancar el republicà Pau Ricomà. I, a Lleida, Fèlix Larrosa va presentar divendres l'única candidatura per repetir. A Reus també tenen obert el procés de primàries, a les quals només s'ha presentat el primer secretari de l'agrupació local, Andreu Martín. Als municipis de més de 50.000 habitants, si hi ha més d'un candidat es faran primàries, i a la resta s'aprovaran des de les assemblees de les agrupacions locals, explica Fernández. Després seran ratificats tots pel consell nacional. En l'altre gran municipi que el 2019 van perdre després de 40 anys en mans de l'exsocialista Jordi Ballart, Terrassa, de moment només hi ha una única candidata a les primàries, la diputada Eva Candela.

La segona i la tercera etapa per escollir els candidats se centraran en els municipis on governen i es tancaran a l'octubre i al febrer, respectivament. Esperen presentar 150 llistes més respecte a les 524 del 2019 i tenir presència a tots els municipis de més de 1.000 habitants. ■

PP PP

Candidats en suspens fins a la tardor

■ García Albiol vol tornar a Badalona i Bou no sap si repetirà a Barcelona

Clara Ribas
BARCELONA

Recuperar l'alcaldia de Badalona és la peça clau del Partit Popular per a les eleccions municipals de l'any que ve, uns comicis que històricament se li han resistit al partit, que actualment només té l'alcaldia de Pontons, a l'Alt

L'actual representant del PP a l'Ajuntament de Barcelona, Josep Bou ■ EPA

Penedès. De fet, al Maresme, en les darreres municipals, els populars van perdre representació a Palafolls, Malgrat, Pineda i Tordera, posicions que, segons l'actual president, Alejandro Fernández, volen recuperar.

A Barcelona, tot i que Josep Bou ha assegurat que vol presentar-se, i amb aquest anunci ha volgut tancar eventuais polèmiques sobre aquesta possibilitat, encara s'ha de veure si la formació opta finalment per Daniel Sirera. De moment no hi ha res fixat i el partit ha anunciat que la decisió es farà pública a la tardor. De fet, aquesta resposta és vàlida, han explicat les mateixes fonts, per a molts municipis, dels quals no se'n coneixeran els candidats fins ben pas-sat l'estiu.

Cs CIUTADANS

Facilitar o entrar en més governs municipals

■ El partit taronja aspira a presentar un centenar de candidatures

Emili Bella
BARCELONA

Ciutadans aspira el 2023 a presentar candidatures al centenar de municipis on ja té representació. Fa tres anys va arribar als 244 regidors, concentrats sobretot a la regió metropolitana de Barcelona, el Tarragonès, el Baix Penedès, el Garraf i alguns punts de la costa gironina, i ha aconseguit entrar en uns

quants governs, com ara al Vendrell i Cambrils. També va estar formant part del de Sant Vicenç dels Horts. Però després de dues legislatures de presència municipal creixent, el partit es vol concentrar a “preparar possibilitats de govern”. “El nostre objectiu és entrar en més governs o facilitar governabilitats”, assegura el responsable de política municipal de la formació, el diputat Joan García.

El partit taronja vol retenir els 277.000 votants que va rebre el 2019, però el context és tot un altre. En aquest temps ha pas-

sat de 36 diputats al Parlament a només 6 i de 57 escons al Congrés a només 10, de manera que és previsible una davallada també en l'àmbit municipal. Les agrupacions locals no han estat alienes a la crisi i han patit baixes en diverses localitats. A Vila-seca, un dels municipis on va obtenir uns resultats més bons, els cinc regidors van plegar de cop, però Ciutadans ja hi té a punt la nova candidatura. Aquest cop a Barcelona aniran per lliure, sense experiments com el del 2019, de bracet amb Manuel Valls. El candidat, al juny. ■